

uitblinken

Lies Van Gasse

Tsead Bruinja

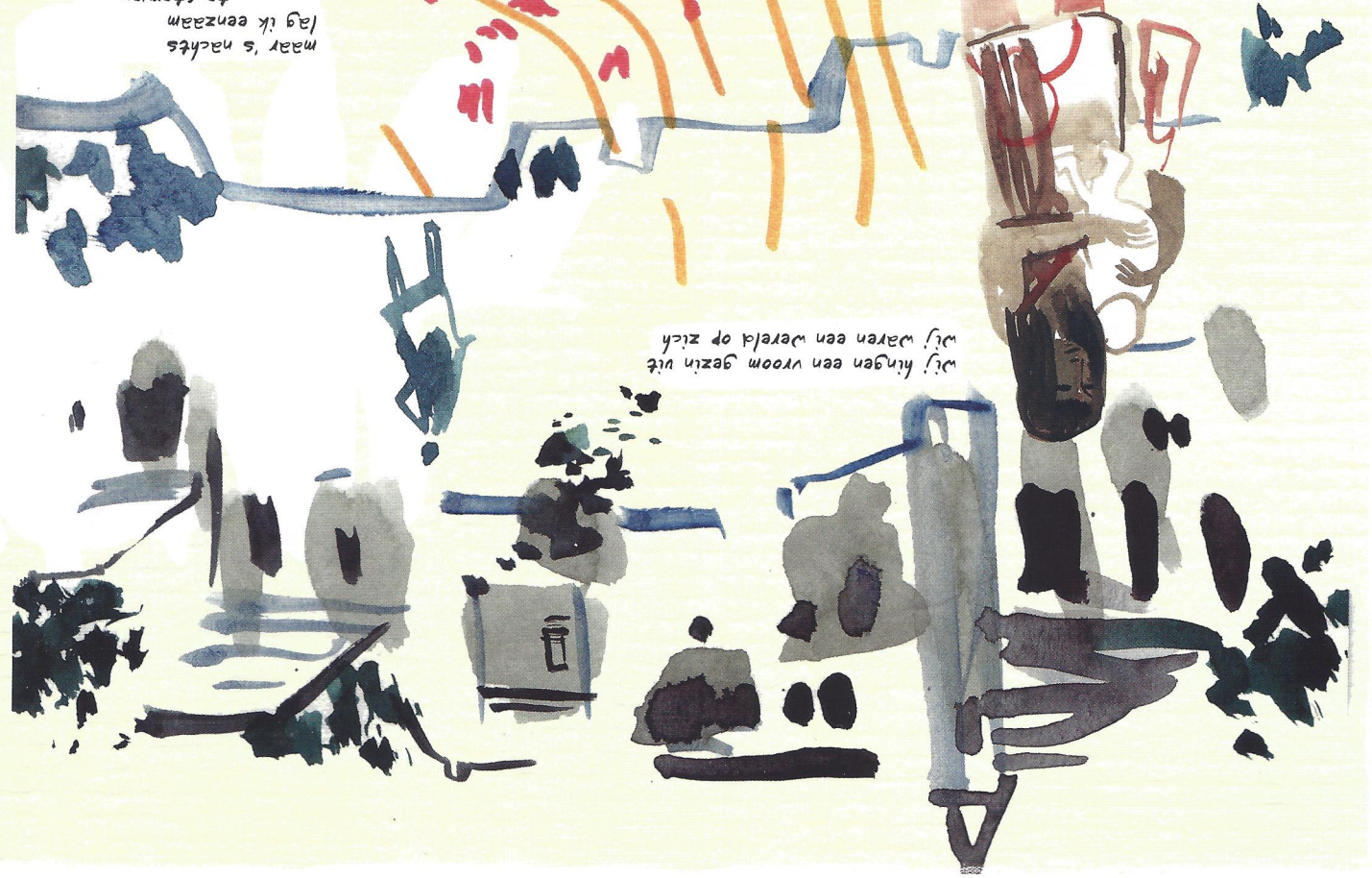
wij hebben heel wat aangericht samen

ik was een dromerig kind
dat niet veel zou bereiken

maar 's nachts
lag ik eenzaam
te sterven

wij hingen een vroom gezin uit
wij waren een wereld op zich

er zijn mensen die doen wat ze doen
en dat blijven doen tot hen overkomt
wat mij is overkomen

wij zijn
waardevol

ook figuranten staan
in dienst van een regisseur
bestaan uit motoriek en bevelen
die niet van henzelf zijn

wij kunnen ons elkaar niet veroorloven

het publiek kijkt naar wat mijn lichaam kan het is met iedere opstelling tevreden

het zijn mijn bewegingen mijn lijf en mond maar niet mijn woorden

er is een vesting die roept

dan kan ik eerder naar huis

klap maar eens wat minder lang dacht ik

ik leerde uit mijn hoofd
hoe het naar de koelkast liep
tussen films in
zodat ik het vit
zou kunnen
dansen

in vinden in
dat ik aan
dat wellicht

zijn zal

golf

het personeel

ik en mijn vader
waren het hoogtepunt
van onze improvisatieavonden
Wij werden gezien
ik bestond

ik staar

en and
man keert

en in hun
kelders

wij spreken het aan
met verschillende namen
plakken iedere dag
een foto over de spiegel
levensgroot

in de oervers

wij bouwen een wand

en toch

niemand hoeft weg
om een andere toekomst
in te trekken

ber

laat gedachten los
op een schoolplein
aan het begin
van een bos

men wil iets betekenen
de mensen na afloop gelukkig
naar huis sturen
de ene moet het kind voor zich zien
de andere denkt het zich in